

käsiud Wene-maale, Polotsku suurewürsti juure sõbruse seadust nendega, Sakslaste vastu tegema. Wene suurwürst oli nende nõus ja lubas tulewal kewadel suure wäega tulla ja Riia linna ärarikuda. Kõik oli ka jo walmistatud, aga Sumala nõu oli teine. Selsamal pääwal kus wägi pidi hakama Riia poole minema, suri suurwürst häkilise surma!

Uga ka ristirahwas pidas nüüd nõuu, et tahtsid sõwaste Geslaeste peäle lipuda, et nemad üksford ka wõiksid nende pärast rahul olla. Eikuse kuul aastal 1216 oli ristirahwa wägi kous. Mõega wennade walitseja Wolkiin, piiskop Tiitrik oma wäedega, Liwi ja Lätti rahwas, ja esimest korda ka Geslaesed (Sakslased) ristirahwa lipu al. Suur wägi läks Sakala maast läbi Harja maale. Kuki Maarja pääwal tuli wägi Riia, kuhu Geslaese wanemad wilusid nõupidamiseks kokku tulla. Seält nemad läksid mitmes jaus laiale ja tegid, nenda kui sel aeal sõda wiis oli, se on, riisusid loomi, tapsid mehi ja wiisid wangi, kogusid wiimaks ühes suures külas jälle kokku, puhkasid seal neli päewa ja läksid siis suure looma karjaga jälle koeu. Geslaestel oli kül ka suur wägi, aga nemad ei julgund wasta panna.

Sel samal aeal saatsid Pihwa riigi Wene laesed Uggenuse käsku, et nemad neile pidid maksud maksma, ja kui mite, siis lubasid neile sõda teha. Uggenuse rahwas saatsid jälle oma peolest käsud Riia piiskopi ja mõega wennade walitseja juure abi ja nõu paluma. Riia wanemad saatsid sõnumed, et nemad

ei sanud woitu. Siis ehitasid tornid, mis kõrgemad olid kui lin ja lastsid nüüd nooletega ja odadega ülewelt maha linna sisse, mis läbi nemad palju waewa tegid. Uga siiski ei tahtnud Geslaesed oma linna mitte käest äraanda ja seisid wayraste vastu, kui aga neile leiba ja wee puudus linnas kätte tuli, siis hakasid rahu paluma. Ristirahwas wastasid: „kui teie tahate rahu pidada, risti usku heita ja meid oma linna vastu wõtta, siis tahame ka meie heal meelel rahu teha ja teid armastusega kui wendi pidada.“ Seda kuuldes lubasid Geslaesed risti-usku heita ja wõtsid õpetajad nimega Gottfried (Kottwriid) vastu, kes neid hakas õpetama, ja 20 päewa taga ka ristitama. Selle järel läks wägi jälle Riia-maale tagasi.

Kui nemad olid lodu pisut puhanud ja lodu-abju toimetanud, läksid ristirahwas Saare-maale sõdima, neid kõige kahju ja pahanduse pärast nuhtlema, mis nemad olid teinud, kõige enamiste aga selle pärast, et Saarelaesed olid püüdnud Sakste laerwad, kui nemad piiskopidega Saksa-maale sõitsid, ärarikuda, ja piiskopid tapa. Uga talwe oli sel aastal wäga külma ja keelis neid pitkalt sõdida, ja selle pärast rutasid ristirahwas pea jälle tagasi. Geslaeste, aga iseäraniste Saarelaeste wiha ristirahwa vastu ja pealegi Sakslaste vastu oli suur, aga nemad tundsid kül ka ära, et nemad nende käest ometegi ei sanud peasta ja wiimaks nenda kui teised nende alamadeks pidid jääma. Sellepärast saatsid nemad